

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

Povrv-22/2024-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Sonji Marinac Rumora, u pravnoj stvari tužitelja MASLINICA d.o.o., Rabac (Grad Labin), Maslinica 1-3, OIB 71763990833, kojeg zastupa punomoćnik Igor Koren, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kovačević, Koren i partneri u Rijeci, protiv tuženika MISS OLIVA d.o.o., Rabac (Grad Labin), Maslinica 1, OIB 51778388110, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Rađenović, odvjetnik u Jastrebarskom, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 8. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu presude 23. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Rite Udovičić iz Labina, poslovni broj Ovr-1982/2023, javnobilježnički predmet UPP/OS-Ovr-162/2023, od 9. lipnja 2023., kojim je bilo naloženo tuženiku da tužitelju u roku od osam dana namiri tražbinu u ukupnom iznosu od 22.887,27 eura, i to iznos od 5.547,21 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 10. rujna 2022. i iznos od 17.340,06 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 7. siječnja 2023. pa do isplate, po kamatnoj stopi koja je jednaka referentnoj stopi uvećanoj za osam postotnih poena.

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku u roku od 15 dana naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 4.867,76 eura.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u preostalom iznosu od 669,90 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 2. svibnja 2023. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave radi namirenja tražbine u iznosu od 22.887,27 eura na ime nepodmirenih računa, uz opis potraživanja kao duga za električnu energiju, uvećano za zakonsku zateznu kamatu i troškove postupka, a na temelju kojega je javna bilježnica Rita

Udovičić iz Labina izdala rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-1982/2023, javnobilježnički predmet UPP/OS-Ovr-162/2023, od 9. lipnja 2023.

2. Tuženik je protiv navedenog rješenja o ovrsi podnio pravovremen i dopušten prigovor kojim je osporio tužiteljevu tražbinu u cijelosti obrazlažući da dugovanje ne postoji, da osporava i dospijeće te potraživanja zateznih kamata, da između stranaka nije sklopljen ugovor na kojemu bi se temeljila obveza plaćanja električne energije te da izvod iz poslovnih knjiga sam po sebi ne dokazuje osnovanost potraživanja. Tuženik je istaknuo i prigovor zastare, osporio svojstvo izvoda kao vjerodostojne isprave i ukazao na parnicu radi predaje posjeda koja se među strankama vodila pred Općinskim sudom u Pazinu.

3. Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Labinu, rješenjem poslovni broj Povrv-194/2023-2 od 19. prosinca 2023. oglosio se stvarno nenadležnim i spis ustupio naslovnom sudu, kao stvarno i mjesno nadležnom sudu.

4. Rješenjem naslovnog suda poslovni broj Povrv-22/2024-2 od 8. veljače 2024. rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinute su provedene radnje i postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Na pripremnom ročištu održanom 20. studenog 2024. tužitelj je po punomoćniku ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, pojašnjajući da zahtijeva plaćanje utrošene električne energije za 2022. u poslovnom prostoru trgovine tuženika u turističkom kompleksu Maslinica u Rapcu. Naveo je da tuženik koristi, odnosno da je u posjedu poslovnog prostora koji je u vlasništvo tužitelja. Tuženik je po punomoćniku ostao kod prigovora, osporio visinu tražbine, naveo da je tijekom pretežitog dijela 2022. obavljao djelatnost u poslovnom prostoru tužitelja, osim za vrijeme smetanja posjeda, te tvrdio da je obvezu za električnu energiju djelomice podmirivao. Stranke su suglasno navele da nije sklopljen pisani ugovor o zakupu, dok je tuženik tvrdio da je postignut usmeni dogovor o bitnim sastojcima ugovora.

6. U daljnjem tijeku postupka, podneskom od 3. veljače 2025., tužitelj se očitovao na prigovor tuženika ističući da je neosnovan i paušalan te da potraživanje proizlazi iz računa broj 7065-22-1/300 od 25. kolovoza 2022. i broj 10009-22-1/300 od 22. prosinca 2022. Naveo je da je prvi račun, izdan na iznos od 30.498,21 eura, djelomično plaćen u iznosu od 24.951,00 eura, pa preostaje iznos od 5.547,21 eura, dok je drugi račun, izdan na iznos od 17.340,06 eura, ostao u cijelosti neplaćen. Obrazložio je da se računi odnose na električnu energiju, odvoz smeća i potrošnju vode u poslovnom prostoru tuženika, da tuženik prostor koristi bez pravne osnove i da zastara nije nastupila. Uz podnesak je dostavio oba računa i precizirao zahtjev za održavanje platnog naloga na snazi.

7. Na pripremnom ročištu održanom 13. veljače 2025. tuženik je po punomoćniku osporio dopuštenost promjene činjenične osnove tužbe, navodeći da je u prijedlogu za ovrhu bilo istaknuto samo potraživanje na ime električne energije, dok tužitelj sada traži i naknadu za odvoz otpada i vodu. Istaknuo je da se brojiлом u trgovini mjerila i električna energija utrošena u uredima i dijelu skladišta kojima se koristio tužitelj te da stoga količina obračunana tuženiku nije pouzdana. Osporavao je iznos na ime naknade za odvoz otpada, te je naveo da je zbog izostanka pisanog ugovora o zakupu imao teškoća s ugovaranjem komunalne usluge.

8. Na ročištu za glavnu raspravu održanom 17. lipnja 2025. u poslovnom prostoru trgovine MISS OLIVA u prizemlju Hotela Narcis u Rapcu pristupio je vještak elektrotehničke struke Damir Jugo, razgledao prostor i brojilo, a sud je saslušao zakonskog zastupnika tuženika Mladena Jurišića. Vještak je naveo da mu je za izradu nalaza i mišljenja potrebna specifikacija električnih uređaja koji su bili korišteni 2022. i računi HEP-a za 2022., dok je sud posebno naložio tužitelju da u roku od osam dana dostavi specifikaciju razdoblja na koje se odnose iznosi električne energije i odvoza smeća u računu od 25. kolovoza 2022.

9. Na ročištu 8. rujna 2026. tužitelj je po punomoćniku ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, ali je od ranijih dokaznih prijedloga ustrajao samo pri saslušanju svjedoka Franka Brenkovića. Tuženik je ostao kod svojih navoda i predložio odbijanje zahtjeva. Nakon saslušanja svjedoka tužitelj je po punomoćniku pojasnio da se preostali iznos po računu broj 7065-22-1/300 od 25. kolovoza 2022. odnosi na električnu energiju i odvoz smeća.

10. Proveden je dokaz čitanjem dokumentacije u spisu, i to izvoda otvorenih stavaka na dan 2. svibnja 2023. (list 8. spisa), dokumentacije iz parničnog predmeta Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Labinu (listovi 16. do 20. te 76. do 263. spisa), računa broj 7065-22-1/300 od 25. kolovoza 2022. (list 56. spisa), računa broj 10009-22-1/300 od 22. prosinca 2022. (list 57. spisa), uvidom u podatke na elektroničkom nosaču (list 69. spisa), čitanjem očitovanja Ministarstva financija, Porezne uprave (list 265. spisa), zapisnika o uviđaju od 17. lipnja 2025. s iskazom zakonskog zastupnika tuženika (listovi 266. do 269. spisa), te je saslušan svjedok Franko Brenković (iskaz na listovima 288. i 289. spisa).

11. Sud nije izveo zaseban dokaz saslušanjem zakonskih zastupnika tužitelja jer nitko od njih nije pristupio ročištu za uviđaj, dok je dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tuženika na tom ročištu proveden. Nije izrađen pisani nalaz i mišljenje vještaka elektrotehničke struke, budući da tužitelj, unatoč ponovljenom nalogu, nije dostavio isprave i specifikacije koje su prema stručnom obrazloženju vještaka bile nužne za pouzdan obračun potrošnje u 2022. Financijsko-knjigovodstveno vještačenje nije provedeno jer se, bez prethodnog utvrđenja stvarne količine, pripadnosti i osnove utuženih stavaka, iz samih knjigovodstvenih evidencija ne bi mogao dobiti pouzdan odgovor o nastanku sporne obveze, a tužitelj je na posljednjem ročištu i odustao od svih ranijih dokaznih prijedloga osim od saslušanja svjedok Franka Brenkovića.

12. Ocjenom izvedenih dokaza te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.; u daljnjem tekstu - ZPP), utvrđeno je da tužbeni zahtjev nije osnovan.

13. Predmet ovog spora čini zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 22.887,27 eura, i to 5.547,21 eura kao dijela nepodmirenog računa od 25. kolovoza 2022. i 17.340,06 eura po računu od 22. prosinca 2022. Među strankama nije sporno da je tuženik tijekom pretežitog dijela 2022. obavljao trgovačku djelatnost u poslovnom prostoru u turističkom kompleksu tužitelja, da je za potrebe poslovanja trošio određenu količinu električne energije te da između stranaka nije postojao pisani ugovor o zakupu poslovnog prostora. Sporne su pravna osnova i visina tužiteljeve tražbine, obuhvat

obračunate potrošnje, pripadnost potrošnje isključivo prostoru tuženika, opravdanost iznosa za odvoz otpada i vodu, raspored izvršenih plaćanja te prigovor zastare.

14. Prigovor zastare nije osnovan s obzirom na to da su po utuženim računima potraživanja tuženika dospjela 9. rujna 2022. i 6. siječnja 2023., a postupak prisilne naplate pokrenut je 2. svibnja 2023., odnosno prije proteka roka od tri godine propisanog odredbom članka 228. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.; u daljnjem tekstu - ZOO).

15. Čitanjem izvoda otvorenih stavaka od 2. svibnja 2023. (list 8. spisa) utvrđeno je da je tužitelj u svojim poslovnim knjigama evidentirao dvije otvorene stavke za tuženika, u iznosima od 5.547,21 eura i 17.340,06 eura. Izvod je jednostrano sastavljena knjigovodstvena isprava tužitelja koja dokazuje sadržaj njegova knjiženja, ali sama po sebi ne dokazuje da je tuženik prihvatio zaduženje ni da utuženi iznosi odgovaraju stvarnim isporukama odnosno troškovima koji se mogu pripisati samo njemu.

16. Iz računa broj 7065-22-1/300 od 25. kolovoza 2022. utvrđeno je da je tužitelj zaračunao ukupno 229.788,78 kuna, odnosno 30.498,21 eura, s uključenim porezom na dodanu vrijednost, a račun sadržava stavke električne energije od 82.264,16 kuna, dvije stavke označene kao najam poslovnog prostora od 94.181,25 kuna i 4.709,06 kuna te odvoz smeća od 48.634,31 kuna. U računu nije navedeno obračunsko razdoblje za električnu energiju ni za odvoz otpada, niti su priložena očitavanja brojila, obračun jedinica potrošnje ili računi izvornog pružatelja usluga. Tužitelj je tvrdio da je od toga računa plaćeno 24.951,00 eura, ali nije iznio činjenice i predložio dokaze temeljem kojih bi sud utvrdio po kojim je konkretnim stavkama to plaćanje izvršeno i potom zatvarano.

17. Iz računa broj 10009-22-1/300 od 22. prosinca 2022. utvrđeno je da je tužitelj zaračunao ukupno 130.648,65 kuna, odnosno 17.340,06 eura, s porezom na dodanu vrijednost. Račun sadržava dvije stavke električne energije u iznosima od 6.495,09 kuna i 96.156,33 kuna, dvije stavke odvoza smeća od 9.488,50 kuna i 17.787,88 kuna te stavku vode od 720,85 kuna. U opisnom dijelu računa navedene su količine električne energije od 24.661 kilovatsata i 4.137 kilovatsati te razdoblja i jedinične cijene, ali nisu priložena izvorna mjerenja, početna i završna stanja brojila niti dokumentacija koja bi potvrdila da su u te količine uključena samo trošila tuženika. Jednako tako nema dokaza o stvarnom broju kontejnera otpada koji se odnose na tuženika te o obračunu vode po stvarnoj potrošnji tuženika.

18. Uvidom u dokumentaciju iz predmeta Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Labinu, poslovni broj P-184/2023, koja je priložena na listovima 16. do 20. i 76. do 263. ovoga spisa, utvrđeno je u bitnome da je tužitelj od tuženika zahtijevao predaju u posjed poslovnih prostora odnosno određenih nekretnina u turističkom kompleksu Maslinica u Rapcu, tvrdeći da ih tuženik koristi bez valjane pravne osnove. Navedena dokumentacija nije sama po sebi dokaz količine utrošene električne energije, vode ili komunalnih usluga koje su predmet ovoga spora već potvrđuje navode stranaka o tomu da je tuženik bio u posjedu poslovnog prostora tužitelja.

19. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Mladena Jurišića danog na ročištu za uviđaj 17. lipnja 2025. proizlazi da je tuženik u 2022. preuzeo poslovanje trgovine u poslovnom prostoru tužitelja, da su stranke razgovarale o odvojenom plaćanju

zakupnine i režijskih troškova, ali nije ostvarena mogućnost da tuženik izravno ugovori sve usluge sa svim isporučiteljima. Iskazao je da je tuženik neposredno plaćao uslugu odvoza otpada komunalnom društvu od polovice 2023. te da je ranije u kontejnere otpad odlagalo više korisnika. Osobito je naveo da se krajem 2022. pokušalo utvrditi za koje se sve prostorije vrši mjerenje brojilom koje je postavljeno u skladišnom prostoru trgovine, te da je spuštanjem sklopke utvrđeno da prekid napajanja preko brojila smještenog u skladištu isključuje struju i u uredskom prostoru kojim se nije koristio tuženik. Iskazao je i da trgovina izvan turističke sezone od studenoga do Uskrsa u pravilu ne posluje, što je također važno za ocjenu razdoblja potrošnje.

20. Sud prihvaća iskaz Mladena Jurišića kao uvjerljiv u dijelu u kojemu opisuje raspored prostora, način uporabe električnih uređaja i činjenicu da se brojilom mogla mjeriti i potrošnja drugih prostora jer je njegov iskaz određen, životno logičan i sukladan utvrđenju da je za stručnu provjeru bilo potrebno pribaviti dodatnu dokumentaciju. Taj iskaz ipak sam za sebe ne dokazuje točnu količinu tuđe potrošnje niti određeni novčani iznos koji valja odbiti od utuženih računa. Međutim, sud ga stoga prihvaća kao dokaz dvojbe u obračun tužitelja.

21. Na ročištu za uviđaj vještak Damir Jugo ustanovio je zatečeno stanje poslovnog prostora i brojila, fotografirao brojilo koje je bilo postavljeno na dan uviđaja te preuzeo ranije brojilo označeno kao neispravno s datumom 31. srpnja 2024., kako bi pokušao očitati podatke iz uređaja. Vještak je upozorio da dio rashladnih uređaja koji se nalaze u prostoru nije bio korišten 2022. te da je stoga nužna specifikacija tadašnjih trošila i dokumentacija o zaduženjima HEP-a za 2022. Uslijed nedostatnosti dokumentacije vještak nakon neposrednog pregleda predmeta vještačenja nije mogao izračunati količinu ni vrijednost električne energije potrošene samo za trgovinu tuženika, a niti je mogao dati konačno stručno mišljenje o točnosti iznosa obračunatih u utuženim računima.

22. Iz iskaza svjedoka Franka Brenkovića danog na ročištu za glavnu raspravu održanom 8. rujna 2026. utvrđeno je da je on kod tužitelja zaposlen kao financijski direktor tek od 2023., dakle nakon izdavanja utuženih računa. Naveo je da je naknadno preuzeo način obračunavanja režijskih troškova i nastavio ga primjenjivati na temelju usmenih objašnjenja koja su mu dana. Nije znao tko je očitavao brojilo za račune iz 2022., nije znao objasniti način obračuna odvoza otpada i vode te je potvrdio da nije pronašao zapisnik o zajedničkom očitavanju odnosno obračunu za 2022. Opisao je kako se od 2025. obračun provodi prema zapisniku o stanju brojila koji sastavljaju predstavnici stranaka te naveo da je tuženik platio račun izdan na takvoj osnovi u 2025.

23. Sud iskazu svjedoka Franka Brenkovića poklanja vjeru jer je jasan u pogledu granica njegova osobnog saznanja te nije pokušao prikazati da je sudjelovao u izradi računa iz 2022. Međutim, upravo iz takva iskaza ne proizlazi dokaz o stanju brojila za 2022., načinu raspodjele potrošnje na pojedine prostore, cijeni i obuhvatu odvoza otpada i vode. Plaćanje kasnijeg računa iz 2025., izrađenog na temelju zajedničkog zapisnika, ne predstavlja priznanje ispravnosti ranijih računa izdanih bez predloženog usporedivog zapisnika. Iskazi saslušanih osoba u tim su odlučnim dijelovima međusobno sukladni i ne potvrđuju obračun na kojem se temelji tužbeni zahtjev.

24. Iz očitovanja Porezne uprave od 20. ožujka 2025. utvrđeno je da tuženik sporne račune nije knjižio kao ulazne račune niti po njima koristio odbitak pretporeza.

Navedeno nije samostalan dokaz da obveza ne postoji, ali dodatno potvrđuje da se iz ponašanja tuženika ne može zaključiti da je sporne račune prihvatio kao svoje obveze.

25. Reproduciranjem snimke pohranjene na elektronskom nosaču (omot na listu 69. spisa) utvrđeno je da je ista sačinjena 29. travnja 2023., u trajanju od 2:11 min, s početkom u 12:00h, i to kao video, a ne i audio snimak. Prikazuje najprije jednu, a potom dvije fizičke osobe, muškog spola, u skladišnom prostoru u kojem je proveden uviđaj 17. lipnja 2025. Prikazane osobe nakon međusobne komunikacije, kao i komunikacije putem mobilnog uređaja, na priključnom mjernom ormariću izvode određene radnje koje za posljedicu imaju isključenje dovoda struje. Međutim, temeljem iste snimke nije moguće utvrditi koliko je trajao prekid dovoda struje, a niti u kojim je sve prostorijama došlo do prekida dovoda struje.

26. Sud ne prihvaća zaključak tužitelja da već sama činjenica tuženikova posjedovanja poslovnog prostora tužitelja za potrebe obavljanja trgovačke djelatnosti nužno dokazuje obvezu plaćanja cjelokupnih zaračunanih iznosa. Korištenje prostora i određena potrošnja režijskih usluga nisu isto što i dokaz da je sva zaračunana energija, voda i odvoz otpada stvarno utrošena upravo za potrebe trgovine tuženika. Niti djelomična uplata po prvom računu dokazuje da preostali saldo potječe baš od električne energije i odvoza smeća, posebno zato što taj račun sadržava i dvije zasebne stavke najma poslovnog prostora, a tužitelj nije pružio obračun rasporeda uplate na pojedine stavke. Teret dokazivanja ovih odlučnih činjenica leži na tužitelju koji traži isplatu.

27. Pravna priroda mogućeg odnosa među strankama normirana je odredbama ZOO-a. Prema odredbi članka 9. ZOO-a sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje. Za ugovorni zahtjev za povrat režijskih troškova tužitelj bi morao dokazati da je takva obveza u određenom opsegu bila ugovorena, koje troškove obuhvaća i u kojoj je visini nastala. Sama tvrdnja o usmenom dogovoru ne dokazuje ugovoren način raspodjele električne energije ili troškova ostalih usluga između više korisnika priključenih na isto brojilo odnosno kontejnere.

28. Neovisno o pitanju valjanosti pisanog ugovora o zakupu, pravna zaštita tužitelju u načelu može pripadati i prema odredbi članka 1111. ZOO-a o stjecanju bez osnove, članka 1119. ZOO-a o izdatku za drugoga ili članka 1120. ZOO-a o uporabi tuđe stvari u svoju korist, ako za pojedini oblik zahtjeva postoje propisane pretpostavke. No za primjenu i tih odredaba nužno je utvrditi stvarnu korist koju je tuženik imao, odnosno izdatak koji je tužitelj za njega učinio i njegovu vrijednost. Tužitelj u spisu nije priložio račune izvornog opskrbljivača električnom energijom odnosno komunalnih isporučitelja s dokazom koji bi omogućio pripisivanje troška tuženiku, niti vjerodostojnu podlogu za obračun udjela tuženika.

29. Takvo je razlikovanje u skladu s pravnim shvaćanjem iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5377/2020-3 od 13. travnja 2022., prema kojem i korisnik koji nepošteno posjeduje tuđu nekretninu može odgovarati za troškove električne energije nastale u njegovu korist. Međutim, iznesen stav sudske prakse ne oslobađa vjerovnika, ovdje tužitelja, obveze dokazivanja da je riječ o stvarnom trošku odnosno koristi upravo tuženika i njezine visine.

30. U pogledu tuženikova prigovora nedopuštene preinake činjenične osnove potrebno je uvažiti odredbu članka 450. stavka 3. ZPP-a te pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-33/2022-11 od 6. lipnja 2022., prema kojemu je u postupku povodom prigovora protiv platnog naloga dopušteno povećanje zahtjeva samo na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi. U prijedlogu za ovrhu kao opis tražbine navedena je električna energija, dok je tužitelj nakon prigovora iznio i stavke odvoza otpada, vode te je iz prvog računa vidljiv i najam poslovnog prostora. Međutim, s obzirom na to da se tužitelj i dalje poziva na iste račune i isti ukupni iznos, samo naknadno pojašnjenje njihova sadržaja nije dovoljno za zaključak da je bez sumnje riječ o drugom zahtjevu. Neovisno o tom pitanju, ni za jednu od spornih stavaka nije utvrđen pouzdan iznos koji bi se mogao dosuditi, pa se o odbijanju zahtjeva odlučuje prije svega primjenom pravila o teretu dokazivanja.

31. Prema odredbi članka 219. ZPP-a svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Pravila o teretu dokazivanja sadržana u odredbi članka 221.a. ZPP-a obvezuju sud da, ako na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi koju činjenicu, o postojanju te činjenice zaključi primjenom pravila o teretu dokazivanja. U ovoj pravnoj stvari na tužitelju je bio teret dokazivanja pravne osnove tražbine te stvarnog obuhvata, količine, cijene i visine režijskih troškova za 2022. koji se mogu pripisati isključivo tuženiku. Tužitelj, unatoč izričitim nalogima suda temeljem ukazanih potreba vještaka za nadopunom dokumentacije, nije dostavio dokumentaciju nužnu za provjeru obračuna pa nije dokazao osnovanost niti visinu bilo kojeg odredivog dijela utužene tražbine.

32. U konkretnom slučaju nema osnove ni za slobodnu ocjenu visine iz članka 223. ZPP-a, jer bez objektivnih podataka o stanjima brojila, obuhvatu potrošnje drugih prostora, stvarnim komunalnim troškovima i rasporedu izvršenih uplata sud ne raspolaže pouzdanim polazištem za odmjeravanje bilo kakvog novčanog iznosa. Nije dovoljno da je vjerojatno nastala određena potrošnja, već mora biti dokazana pretpostavka da tužitelj ima pravo zahtijevati određeni iznos od tuženika. Kako tužitelj taj teret nije ispunio, valjalo je u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev, zajedno s akcesornim zahtjevom za zakonske zatezne kamate.

33. Platni nalog ukinut je na temelju članka 451. stavka 3. ZPP-a, pa je odlučeno kao u točki I. izreke.

34. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavku 1. i članku 155. ZPP-a. Budući da tužitelj u parnici nije uspio, dužan je tuženiku nadoknaditi troškove potrebne radi vođenja postupka, odmjerene prema vrijednosti predmeta spora od 22.887,27 eura i troškovniku predanom na ročištu 8. rujna 2026. Troškovi odvjetničkog zastupanja obračunati su primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23.; u daljnjem tekstu - Odvjetnička tarifa), prema kojoj za vrijednost predmeta spora veću od 13.272,00 eura, a ne veću od 33.181,00 eura, prema Tbr. 7. t. 1. pripada 250 bodova, odnosno 500,00 eura po punoj tarifnoj radnji, jer vrijednost boda prema Tbr. 54. iznosi 2,00 eura. U skladu s Tbr. 52. primijenjena je Tarifa važeća u vrijeme odlučivanja o troškovima.

35. Tuženiku je priznat trošak sastava prigovora protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 500,00 eura, sukladno Tbr. 11. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. Odvjetničke tarife; trošak zastupanja na ročištu 20. studenoga 2024. u iznosu od 500,00 eura, na kojem se

raspravljalo o glavnoj stvari; trošak zastupanja na pripremnom ročištu 13. veljače 2025. u iznosu od 500,00 eura; trošak nazočnosti uviđaju i izvođenju dokaza 17. lipnja 2025. u iznosu od 500,00 eura, sve primjenom Tbr. 9. t. 1. i t. 7. Odvjetničke tarife; trošak sastava obrazloženog podneska od 19. rujna 2025. u iznosu od 500,00 eura, primjenom Tbr. 8. t. 1. Odvjetničke tarife; te trošak zastupanja na ročištima 6. svibnja 2026. i 8. rujna 2026. u iznosima od po 500,00 eura, sukladno Tbr. 9. t. 1. Odvjetničke tarife. Za ročište od 27. studenoga 2025. priznato je 100,00 eura prema Tbr. 9. t. 5. Odvjetničke tarife, jer su stranke prije raspravljanja o glavnoj stvari suglasno predložile odgodu radi mirenja te se na tom ročištu nije raspravljalo o meritumu niti su izvođeni dokazi. Tako priznati odvjetnički trošak iznosi 3.600,00 eura, a s porezom na dodanu vrijednost od 25 posto iznosi 4.500,00 eura.

36. Tuženiku je priznata i dokazana uplata sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 137,66 eura, prema potvrdi o plaćanju od 16. lipnja 2023. Obveza sudske pristojbe uređena je Zakonom o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj 118/18. i 51/23.) te Tarifom sudskih pristojbi, sastavnim dijelom Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj 37/23.), koja je bila na snazi u vrijeme podnošenja prigovora, osobito Tar. br. 1. st. 1. Prema navedenom tarifnom broju, za vrijednost predmeta spora od 22.887,27 eura puna pristojba iznosi 275,32 eura. Odredbom članka 7. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama za podneske podnesene u elektroničkom obliku propisano je plaćanje polovice pune pristojbe, što iznosi 137,66 eura i odgovara u ovom spisu dokazanoj uplati, pa se taj iznos priznaje tuženiku. Osim navedenog, tuženiku je priznat i trošak u iznosu od 230,10 eura koji će iz položenog predujma za troškove uviđaja i vještačenja biti dosuđen vještaku. Preostali više uplaćeni iznos od 169,90 eura biti će sa sudskog pologa vraćen tuženiku pa stoga nije osnovan zahtjev da se tužitelju naloži plaćanje navedenog iznosa. Time ukupno priznati troškovi iznose 4.867,76 eura, slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke.

37. U točki III. izreke odbijen je zahtjev tuženika za naknadu troška u preostalom iznosu od 669,90 eura, koji se odnosi na više zatraženu odvjetničku nagradu za ročište od 27. studenoga 2025., u iznosu od 400,00 eura, na pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 100,00 eura, te na zahtjev za naknadu predujma za uviđaj i vještačenje u iznosu od 169,90 eura, jer će, kako je ranije obrazloženo, iznos od 169,90 eura sa sudskog pologa biti vraćen tuženiku.

U Pazinu 23. listopada 2026.

Sutkinja

Sonja Marinac Rumora

Dokument je elektronički potpisan:

ANDREA JELENIĆ
PITOSKI

Vrijeme potpisivanja:
23-10-2026
14:45:46

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#130D48523436353433373332373135
L=PAZIN
S=JELENIĆ PITOSKI
G=ANDREA
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

- Tužitelju po punomoćniku, uz pristojbu na presudu,
- Tuženiku po punomoćniku,

Broj zapisa: **9-3088f-19759**

Kontrolni broj: **0ba40-766d3-8108f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.